

Om den ädla konsten att göra om andras misstag!

I **söndags** satt jag i Siknäs och såg ut över den just isfria Törefjärden. Här ska det paddlas i sommar! Jag läser en bilaga som jag fick på flyget. Det är Aftonbladet som initierat skriver om "Rysskräcken och det svenska försvaret". Lite konstigt att det ska vara "röda" AB som skriver om svensk nedrustning och rysk upprustning. Så var det inte för trettio år sedan. Så länge sedan är det som det svenska försvaret jagade U-båtar, just framför mig ute på fjärden. Många i Sverige tvivlar på att det överhuvudtaget fanns någon U-båt. Men inte de som bor i Siknäs, de är säkra och tror att man "släppte ut den".

Idag tycks moderaterna tycka att låg skatt är viktigare än svenskt försvar. Ryssland är inte alls något hot." Inte testades den svenska försvarsviljan av de ryska planerna", säger Carl Bildt. Så tyckte han inte förr! Kanske är det dags för de politiska partierna att börja praktisera den svenska modellen? Att sätta sig ner och diskutera om vi har det försvar vi vill ha! Hur vi vill ha det och vad det får kosta!

Även i debatten om skolan är det lite "upp och ner". Idag vill alla politiska partier satsa på skolan och man bjuder över varandra med löften om ökade resurser. Lärarna ska få mera lön, betyg ska det vara och skolan ska förstärkas. Många ser skolan som den viktigaste välfärdspågången. Man är överens om det mesta, utom möjligen friskolorna.

Men även i skolfrågan ska misstag upprepas. Jag tänkte på det när jag hörde ett skolråd från Skolverket prata om det "magiska mötet när läraren möter eleven". Det är ju precis detta – behovet av engagerade lärare – som det handlar om.

Tänk att det skulle ta 40 år för att inse detta. Vi vill självklart inte ha auktoritära lärare. Men detta innebär inte att man måste ta bort deras auktoritet. I Finland är man "någon" om man utbildat sig till lärare. I Sverige kommer man in på Lärarhögskolan med rekordlåga högskolepoäng!

Men som sagt. Även här ska misstag göras. På många svenska företag satsar man idag på utbildning med datorer. På det sättet kan fler utbildas till lägre kostnad. Dessutom ska deltagarna kunna gå på kursen när man själv har tid.

Det låter bra och i kompetensmatrisen ser det säkert fint ut. Men när jag möter deltagarna som utsatts för detta nya pedagogiska experiment blir jag inte speciellt imponerad. Nog finns det saker som på ett bra sätt kan läras via datorer. Men den svenska modellen, som handlar om hur arbetet ska fungera och hur arbetsmiljön ska utvecklas, är knappast en sådan sak! Arbetsmiljö, ledarskap, medarbetarskap och arbete i projekt är typexempel på saker som handlar om engagemang, beteende och social interaktion. Förpassa datorpedagogiken dit där den hör hemma, på den pedagogiska historiens skräphög. Där kan den få vila tillsammans med "Hej Matematik" och andra skolexperiment!

Men i framtiden får vi kanske höra en svensk företagsledare erkänna vilka fel man gjort. Att man av besparings skull förväxlade kvantitet med kvalitet. Att man glömde bort "det magiska mötet" mellan lärare och elev. Att man gjorde om den svenska skolans misstag.

Arbetsmiljöhälsningar!

Janke Wikholm